

Afdeling Juridische Zaken/Simonides
Onderwerp Besluit op bezwaar 201501613 (gedoogverklaring
horecaterras woonschip Turfsingel 1004)

Bezoekadres
Hanzeplein 120

Openingstijden
Zie gemeente.groningen.nl

Postadres
Postbus 30026
9700 RM Groningen

Telefoon
14050

E-mailadres
sscjuridisch@groningen.nl

Website
gemeente.groningen.nl

Telefoon (050) 367 74 83 Bijlage(n) 1

Ons kenmerk 5060469

Datum 25 JUN 2015 Uw brief van

Uw kenmerk

Geachte heer Tiel,

Namens het Woonschepencomité Groningen hebt u bezwaar gemaakt tegen ons besluit van 16 januari 2015, om onder voorwaarden te gedogen dat het woonschip "Ludina", gelegen op de ligplaats Turfsingel 1004 te Groningen, tot 31 oktober 2016 wordt uitgebreid met een horecaterras.

Wij hebben over uw bezwaar advies gevraagd aan de algemene bezwaarschriftencommissie, die daarover op 16 april 2015 een hoorzitting heeft gehouden. U bent daarbij samen met de heer D. van Driel aanwezig geweest om het bezwaar van het Woonschepencomité toe te lichten.

De commissie heeft ons geadviseerd om het bezwaar ongegrond te verklaren en ons besluit van 16 januari 2015 in stand te laten. Wij hebben besloten dit advies over te nemen. Hieronder lichten wij ons besluit toe.

Advies commissie

De commissie stelt voorop dat, omdat wij bevoegd zijn om op te treden tegen situaties die in strijd zijn met – bijvoorbeeld - een ligplaatsvergunning en de regels daaromtrent, wij tevens bevoegd zijn om daartegen **niet** op te treden (d.w.z. om die situatie te gedogen).

De commissie tekent daarbij aan, dat deze (gedoog-)bevoegdheid allerminst onbegrensd is. De nota 'Grenzen aan gedogen' die op 5 november 1996 is vastgesteld door de Tweede Kamer, vormt daarvoor een belangrijk beleidskader. Daaruit (en ook uit de jurisprudentie) blijkt - kort samengevat – dat van belang is, dat het gedogen betrekking heeft op uitzonderingsgevallen en in omvang en/of tijd beperkt is, en dat slechts wordt gedoogd indien dat expliciet gebeurt, daartoe een zorgvuldige, kenbare belangenafweging heeft plaatsgevonden en sprake is van voldoende rechtsbescherming voor (derde-) belanghebbenden.

De commissie is het met ons eens dat dit terras – omdat dat het karakter van een proef heeft – als een uitzonderingsgeval moet worden beschouwd, en stelt vast dat in ons besluit ook concreet is begrensd hoe lang het terras zal worden gedoogd.

De commissie vindt verder, dat wij bij ons besluit alle daarbij betrokken belangen zorgvuldig hebben afgewogen en voldoende hebben gemotiveerd hoe wij dat hebben gedaan. De commissie wijst erop dat wij aan ons gedoogbesluit verscheidene voorwaarden hebben verbonden, die erop zijn gericht om de belangen van de bewoners van nabijgelegen ligplaatsen en van ligplaatsen in het algemeen (zoals vervat in de Verordening openbaar vaarwater 2006) te beschermen of de aantasting daarvan zo gering mogelijk en omkeerbaar te laten zijn.

Gelet hierop is de commissie van mening dat wij, op de wijze waarop wij dat hebben gedaan, terecht hebben gemeend dat dit terras tijdelijk kan worden gedoogd.

Ons besluit

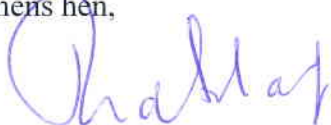
Wij hebben besloten het advies van de commissie over te nemen. Dit betekent dat wij uw bezwaar ongegrond verklaren en ons besluit van 16 januari 2015 in stand laten. Voor een uitgebreide motivering van ons besluit verwijzen wij u naar het advies van de commissie, dat u - samen met het verslag van de hoorzitting - hierbij aantreft.

Bent u het niet met ons besluit eens?

Tegen de ongegrondverklaring van dit bezwaar kunt u binnen zes weken na de datum van verzending van deze brief gemotiveerd beroep instellen bij de rechtbank Noord-Nederland, Afdeling bestuursrecht, Postbus 150, 9700 AD Groningen. Via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht> kunt u ook digitaal beroep instellen. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijkt u s.v.p. op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Voor het instellen van beroep bent u griffierecht verschuldigd. Als u in het gelijk gesteld wordt, ontvangt u dit terug.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,
namens hen,

R. (Roeland) van der Schaaf,
wethouder Ruimtelijke Ordening, Volkshuisvesting en Monumenten

Groningen, 1 juni 2015

Advies van de algemene bezwaarschriftencommissie
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling commissie:

De heer H.A. Vriezema, voorzitter

De heer H. Brink, lid

De heer I. Simonides, lid/secretaris

Bezwaarschriftnummer(s):

201501613

Indiener(s):

Woonschepencomité Groningen

Onderwerp:

Weigering gewijzigde ligplaatsvergunning en verlening gedoogverklaring onder voorwaarden voor uitbreiden met horecaterras van woonschip "Ludina" op ligplaats Turfsingel 1004 te Groningen

Datum hoorzitting:

16 april 2015

Advies commissie:

Bezwaar ongegrond verklaren en bestreden besluit in stand laten

Bijlage:

1. Bezwaarschrift
2. Verslag hoorzitting

Woonschepencomité Groningen

1. Procedure

Hierbij brengt de algemene bezwaarschriftencommissie advies uit over het bezwaar van het Woonschepencomité Groningen (hierna: het WCG). Het bezwaar is bij dit advies gevoegd (bijlage 1); de commissie verwijst hier korthedshalve naar de inhoud daarvan.

Het bezwaar is gericht tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) van 16 januari 2015 (kenmerk LIG-201404724/100), tot weigering van een gewijzigde ligplaatsvergunning maar tot verlening van een gedoogverklaring onder voorwaarden voor het uitbreiden met een horecaterras van het woonschip "Ludina" op de ligplaats Turfsingel 1004 te Groningen.

Het bezwaar voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, die zijn genoemd in de artikelen 6:5, 6:9 en 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht. De commissie kan daarom toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van het bezwaar.

Ter voorbereiding van het door haar uit te brengen advies heeft de commissie op 16 april 2015 een openbare hoorzitting gehouden. Daarbij zijn de heren D. van Driel en N. Tiel aanwezig geweest om een toelichting te geven op het bezwaar van het WCG. Verder is de zitting bijgewoond door de heer P.J. van de Sande, als vertegenwoordiger van het college, en door mevrouw A. Vreeburg en de heer M. van Heerd, die als derde-belanghebbenden betrokken zijn bij (het bezwaar tegen) bovengenoemd besluit. Het verslag van de hoorzitting is bij dit advies gevoegd (bijlage 2).

2. Beoordeling van het bezwaar

Op 10 juli 2014 heeft mevrouw A. Vreeburg bij het college een (gewijzigde) ligplaatsvergunning aangevraagd, voor het uitbreiden met een horecaterras van het woonschip "Ludina" op de ligplaats Turfsingel 1004 te Groningen, door het aanbrengen van een terrasvlonder met omheining en een extra loopplank.

Op 16 januari 2015 heeft het college daarover een tweeledig besluit genomen. Enerzijds heeft het de gevraagde (gewijzigde) ligplaatsvergunning geweigerd, omdat - kort gezegd - de uitbreiding in strijd is met één van de maatvoeringsvoorschriften (artikel 7, eerste lid, aanhef en onder c, sub 1°) en met het authenticiteitsvereiste (artikel 20), opgenomen in de Verordening openbaar vaarwater 2006. Anderzijds heeft het echter besloten om de uitbreiding tijdelijk te gedogen, en wel gedurende twee terrasseizoenen (van 1 maart 2015 tot 31 oktober 2016) en onder de volgende voorwaarden:

- de woonfunctie moet behouden blijven en daadwerkelijk worden gebruikt;
- het terras moet worden geplaatst op het dek van het schip, mag de authenticiteit van het schip niet verder aantasten en moet zodanig te verwijderen zijn dat het schip in originele staat kan worden teruggebracht;
- het ontwerp en de materialisatie van het terras moeten passen bij het authentieke schip, wat een stalen constructie en afrastering vereist;
- het terras op het schip moet aan dezelfde voorwaarden voldoen als een terras aan het water (o.a. opening tot 23:00 uur), om de belasting voor de omgeving beperkt te houden;
- het terras moet zich binnen de omtrek van het schip bevinden en mag niet uitsteken;
- aan de monumentale kade mag niets bevestigd worden en onderhoud aan de kademuur moet altijd mogelijk zijn; en
- de constructie moet voldoende stevig zijn om op een veilige manier als terras te kunnen functioneren.

Het bezwaar van het WCG heeft betrekking op dit gedoogbesluit, en luidt dat het college daarmee onjuist toepassing heeft gegeven aan en selectief is afgeweken van de bestaande regelgeving over ligplaatsen en woonschepen. Volgens het WSC biedt die regelgeving ook niet de bevoegdheid tot het nemen van een gedoogbesluit als het onderhavige. Het WCG meent verder, dat de functie van deze ligplaats door het gebruik als horecaterras verandert omdat die daarmee verdwijnt, en dat het gelet op de daarmee gemoeide investering bovendien onwaarschijnlijk is dat dit gebruik tijdelijk van aard zal zijn. Ten slotte spreekt het WCG, mede in verband met zijn beroep tegen de voor dit terras verleende omgevingsvergunning, zijn zorg uit over de mate waarin de beslistermijn bij deze aanvraag om een (gewijzigde) ligplaatsvergunning is overschreden.

Dat, zoals het WCG stelt, de bestaande regelgeving over ligplaatsen en woonschepen niet voorziet in de bevoegdheid (voor het college) tot het nemen van een gedoogbesluit als het onderhavige, is juist en door het college overigens ook niet bestreden. Zoals het college echter – terecht – heeft opgemerkt, houdt gedogen per definitie in dat iets *in weerwil van* de bestaande regelgeving wordt toegestaan. Dat die regelgeving-zelf daartoe niet de bevoegdheid geeft, betekent overigens niet dat het gedoogbesluit van het college een wettelijke grondslag ontbeert. Blijkens de literatuur en de rechtspraak moet gedogen worden opgevat als het *niet optreden tegen een overtreding van een rechtsregel door een orgaan dat tot zodanig optreden in beginsel juridisch bevoegd en feitelijk in staat is*. Gedogen is aldus de ‘tegenhanger’ van bestuurlijke handhaving, waarvoor (in dit geval in artikel 125, eerste lid, van de Gemeentewet) een wettelijke grondslag is geschapen. Nu daarbij is voorzien in de *bevoegdheid* - niet: de verplichting - om over te gaan tot bestuurlijke handhaving, is ook sprake van de bevoegdheid om *af te zien* van bestuurlijke handhaving (d.w.z. om te gedogen).

Een belangrijk beleidskader voor zowel centrale als decentrale overheden bij het gebruik van hun gedoogbevoegdheid, is de nota ‘Grenzen aan gedogen’ die op 5 november 1996 is vastgesteld door de Tweede Kamer. Daaruit (en ook uit de jurisprudentie) blijkt - kort samengevat – dat van belang is, dat het gedogen betrekking heeft op uitzonderingsgevallen en in omvang en/of tijd beperkt is, en dat slechts wordt gedoogd indien dat expliciet gebeurt, daartoe een zorgvuldige, kenbare belangenafweging heeft plaatsgevonden en sprake is van voldoende rechtsbeschermingsmogelijkheden voor (derde-)belanghebbenden.

Naar het oordeel van de commissie heeft het college gelet hierop terecht gemeend dat het over het onderhavige terras een gedoogbesluit moest nemen. De commissie stelt vast, dat dit terras – nu dat thans het karakter van een proef heeft – als een uitzonderingsgeval moet worden beschouwd en dat de periode waarover het terras zal worden gedoogd, in het besluit ook nadrukkelijk is benoemd en begrensd.

Het college heeft in zijn gedoogbesluit verder uiteengezet, hoe het de daarbij betrokken belangen heeft afgewogen. Naar het oordeel van de commissie heeft het college dat voldoende zorgvuldig gedaan en terecht gemeend dat de aanwezigheid van een horecaterras op de “Ludina” gedurende twee terrasseizoenen kan worden gedoogd. Het college heeft aan zijn gedoogbereidheid diverse voorwaarden verbonden, die erop zijn gericht om de belangen die met de Verordening openbaar vaarwater 2006 gemoeid zijn te beschermen of de aantasting daarvan zo gering mogelijk en omkeerbaar te laten zijn.

Dat de ligplaats Turfsingel 1004 door de aanleg en het gebruik van dit horecaterras haar (woon-) functie verliest en daardoor verdwijnt, is de commissie niet met het WCG eens. Het college heeft aan zijn gedoogbesluit onder meer de voorwaarde verbonden, dat de “Ludina” kan blijven en ook daadwerkelijk zal worden bewoond. Mevrouw Vreeburg heeft ter zitting onweersproken toegelicht, dat de “Ludina” wordt bewoond en daarvoor ook alleszins geschikt en/of ‘interessant’ zal blijven.

Volgens de commissie heeft het college ter hoorzitting afdoende toegelicht, hoe het door het stellen van voorwaarden heeft willen waarborgen dat de aantasting van de authenticiteit van de “Ludina” zo beperkt mogelijk en omkeerbaar zal zijn. Dat het gelet op de daarmee gemoeide investering onwaarschijnlijk moet worden geacht dat het terras ondanks dit gedoogbesluit tijdelijk van aard zal zijn, is de commissie evenmin met het WCG eens. Als vermeld, is de periode waarover het terras zal worden gedoogd in dit besluit strikt begrensd. Indien het college de aanwezigheid van het terras gelet op de opgedane ervaringen ook na afloop van die periode zou willen toestaan, zal het daarover opnieuw een besluit moeten nemen en zal daartegen voor belanghebbenden opnieuw bezwaar openstaan. Het college is zich ervan bewust dat, om het terras een permanent karakter te kunnen geven, dan niet zal kunnen worden volstaan met een (nieuw) gedoogbesluit maar ‘de koninklijke weg zal moeten worden bewandeld’ (door aanpassing van de daarop betrekking hebbende verordening-bepalingen en overleg daarover met het WCG). De commissie is van mening, dat het college de bij zijn besluit betrokken belangen aldus zorgvuldig heeft afgewogen.

De commissie is ter hoorzitting gebleken, dat het bezwaar van het WCG mede verband houdt met zijn toenemende zorg over c.q. onvrede met enkele eerdere aangelegenheden waarbij de belangen van de bewoners van ligplaatsen in de gemeente volgens het WCG nadelig zijn beïnvloed. De commissie begrijpt dit, maar merkt op dat zij op grond van het onderhavige bezwaar niet in die zorg c.q. onvrede – wat daarvan ook zij – kan treden, maar zich moet beperken tot een beoordeling van (de recht- en doelmatigheid van) het onderhavige gedoogbesluit.

Volgens de commissie vormt het bezwaar van het WCG gelet op het voorgaande geen grond om te (moeten) menen dat dit gedoogbesluit zou moeten worden herroepen, en moet dit bezwaar daarom ongegrond worden geacht.

Voor het overige is de commissie evenmin gebleken van bijzondere feiten en/of omstandigheden die aanleiding zouden kunnen zijn om het bestreden besluit ondanks het bovenstaande te herzien.

3. Advies

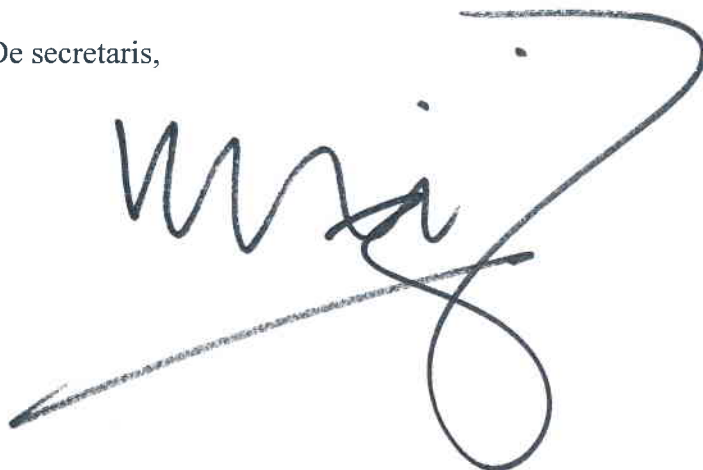
De commissie adviseert het college om het bezwaar ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten.

De algemene bezwaarschriftencommissie,

De voorzitter,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

De secretaris,

A handwritten signature in black ink, featuring a large loop at the top right and a long horizontal stroke at the bottom.

BIJLAGE 1

Aanwezig

Naast de leden van de commissie zijn aanwezig:

- de heren N. Tiel en D. van Driel, namens het Woonschepencomité Groningen (bezwaarde);
- de heer P.J. van de Sande, namens het college;
- mevrouw A. Vreeburg en de heer M. van Heerd (derde-belanghebbenden).

Verslag van de hoorzitting (samenvatting)

De voorzitter opent de hoorzitting, stelt de aanwezigen aan elkaar voor en licht kort het verloop en doel van de hoorzitting toe.

Daarna vraagt **de voorzitter**, waarom het WCG tegen deze proef al bezwaar heeft en geen reden ziet om eerst de ervaringen met het terras af te wachten. **De heer Tiel** legt uit, dat de Verordening openbaar vaarwater 2006 circa een jaar geleden is aangescherpt. Het WCG vindt het mede daarom volstrekt onjuist dat nu een zo afwijkend gebruik, zelfs als proef, wordt toegestaan. Er verdwijnt daardoor bovendien – weer – een (woon-)ligplaats. Overigens is er volgens het WCG geen sprake van een proef, maar van een ‘opstap’ naar een permanent terras. **De heer Van Driel** voegt hieraan toe, dat het college gelet hierop de koninklijke weg had moeten bewandelen, door de regels (het bestemmingsplan en de verordening) niet te omzeilen maar aan te passen. Verder wijst het WCG erop dat het college bij de verlening van de omgevingsvergunning heeft geëist dat de authenticiteit van het schip behouden zou blijven, maar in het gedoogbesluit onomwonden vaststelt c.q. toestaat dat die wel wordt aangetast. Wanneer het college de Verordening openbaar vaarwater 2006 zo met voeten treedt, kan die volgens het WCG net zo goed van tafel.

De voorzitter vraagt, of het WCG hoger beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank over de verleende omgevingsvergunning. **De heer Van Driel** antwoordt, dat de mogelijkheid om hoger beroep in te stellen nog bestaat. Omdat een ruime meerderheid van de leden wil dat het WCG hoger beroep instelt, zal dit nog gaan gebeuren.

De heer Tiel zegt dat er bij de leden van het WCG groeiende onvrede bestaat over de wijze waarop het college omgaat met de afspraken die het met het WCG heeft gemaakt. Deze zijn vastgelegd in een convenant, en voorzien er onder meer in dat het college vroegtijdig informatie verstrekt, met het WCG overlegt en soms verplicht is om advies aan het WCG te vragen. Het is in de zaak rondom dit terras echter weer niet goed gegaan.

De heer Van de Sande legt uit, dat er met de komst van het huidige college en collegeakkoord ‘een wat andere wind is gaan waaien’. Het college wil, dat meer wordt gedacht vanuit de initiatieven en wensen van burgers; niet op de rem staan, maar faciliteren. Dit vraagt van de ambtelijke organisatie soms een andere benaderingswijze, wat (ook op het vlak van de communicatie) af en toe tot fouten leidt. De heer Van de Sande onderkent dat met het WCG beter had moeten worden overlegd over het verzoek van mevrouw Vreeburg, en hij verontschuldigt zich daarvoor. De heer van de Sande benadrukt verder dat het – ook voor het college - een belangrijke voorwaarde is dat de “Ludina” kan blijven worden bewoond en ook daadwerkelijk wordt bewoond. Van het vervallen van een (woon-)ligplaats is dan ook geen sprake. Over de authenticiteit van het schip merkt hij op, dat voor het college bij de verlening van de omgevingsvergunning van belang was dat de authenticiteit van het schip-zelf niet zou worden aangetast. Door het reversibele karakter van het terras is daarvan geen sprake. Bij het gedoogbesluit vereiste de authenticiteit, dat het ‘beeld’ (bijv. de contour) van het schip nog intact zou blijven; dat is – ook tijdelijk – echter niet het geval. Om die reden (d.w.z.

omdat het begrip 'authenticiteit' uit hoofde van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een ander karakter heeft dan uit hoofde van de Verordening openbaar vaarwater 2006) heeft het college geoordeeld, dat de authenticiteit van de "Ludina" bij de omgevingsvergunning wel gewaarborgd kon worden maar bij het gedoogbesluit niet.

De voorzitter vraagt, of de door het WCG bepleite 'koninklijke weg' niet juist tot een permanente situatie zou leiden. Is het niet logisch dat het college, nu het om een proef gaat, nog niet overgaat tot het aanpassen van de regels? **De heer Van Driel** meent van niet; het college kan een aanpassing van de regels immers zo nodig ook weer ongedaan maken. Dat de proef niet zou slagen, is iets waarmee volgens het WCG echter niet reëel rekening valt te houden; het gaat dan ook in werkelijkheid om een 'opstap' naar een permanente situatie, zonder daarop nu al de geldende regels toe te passen.

De voorzitter vraagt, hoe volgens het college de positie van het WCG is indien mevrouw Vreeburg het terras na afloop van de proefperiode zou willen voortzetten maar nalaat om opnieuw de vereiste omgevingsvergunning en (gewijzigde) ligplaatsvergunning aan te vragen. Volgens **de heer Van de Sande** staat het WCG dan niet machteloos: het kan dan bij het college een verzoek om handhaving indienen. Daarover zal het college een besluit moeten nemen, waartegen bezwaar openstaat.

Mevrouw Vreeburg zegt jl. maandag aanwezig te zijn geweest bij de algemene ledenvergadering van het WCG. Hoewel het WCG zegt dat zijn bezwaar niet zozeer met het terras-zelf verband houdt als wel met de manier waarop het college de Verordening openbaar vaarwater 2006 (en de belangen van de ligplaatsbewoners) verontachtzaamt, krijgt zij toch het gevoel dat het bezwaar ook tegen het terras is gericht. Zij wijst erop, dat de komst van het terras zowel onder bewoners als ondernemers uit de buurt erg wordt toegejuicht. Verder merkt mevrouw Vreeburg op, dat de op de "Ludina" nog enkele authentieke elementen zijn toegevoegd, zoals de boegspriet.

De voorzitter vraagt, of het schip wordt bewoond. **Mevrouw Vreeburg** antwoordt dat dit het geval is; een oud-personeelslid van café "De Toeter" woont er. **De heer Simonides** vraagt of het WCG dit onderschrijft of bestrijdt. **De heer Van Driel** zegt niet te weten of de "Ludina" wordt bewoond; dit lijkt hem onwaarschijnlijk vanwege het ontbreken van ramen. **De heer Van Heerd** zegt dat de "Ludina" wel degelijk ramen heeft en wordt bewoond. Volgens hem wordt veel te makkelijk aangenomen 'dat niemand onder een horecaterras wil of kan wonen'; er kan prima worden gewoond, en zeker buiten de openingstijden en/of het terrasseizoen is de ligplaats een uiterste aantrekkelijke plek om te wonen.

De heer Van Heerd zegt dat, nadat het idee voor het terras was ontstaan, de eerste contacten met het WCG nogal onprettig waren. Later hebben enkele goede gesprekken plaatsgevonden, waarbij het WCG aangaf niet zozeer tegen hen als wel tegen (de handelwijze van) het college gekant te zijn. Hij wil dat wel geloven, maar heeft toch het gevoel dat er iemand op de achtergrond bij het WCG bezig blijft stemming te maken.

De heer Simonides vraagt, of café "De Toeter" van plan is om het terras binnenkort open te stellen, ook al zijn de omgevingsvergunning en het gedoogbesluit nog niet onherroepelijk. **De heer Van Heerd** antwoordt bevestigend. Hij legt uit dat alle met het terras gemoeide kosten zijn gemaakt, en dat het noodzakelijk is die nu met behulp van het terras terug te verdienen.

De heer Simonides vraagt, hoe het WCG in deze kwestie staat. Is voor het WCG de (on)juistheid van de omgevingsvergunning en het gedoogbesluit van belang, of stelt het zich tevens ten doel om de exploitatie van het terras zo veel mogelijk (ook tussentijds, door het indienen van verzoeken om een voorlopige voorziening) tegen te gaan? **De heer Van Driel** antwoordt dat het eerste het geval is.

Het WCG is het oneens met de medewerking die het college geeft; dat mevrouw Vreeburg en de heer van Heerd het terras zo goed mogelijk willen exploiteren, begrijpt het WCG wel. Het WCG is er niet op uit om het terras gedurende het terrasseizoen te laten sluiten.

De voorzitter constateert dat de commissieleden verder geen vragen hebben. Daarom bedankt hij alle aanwezigen voor hun komst en toelichting en sluit hij de hoorzitting.

Woonschepencomité Groningen

per adres: Nico Tiel, Noorderhaven t/o 48a
9712 VL Groningen

GEMEENTE GRONINGEN	
Reg.no: 4090712	Routing: 100
Ingek. - 2 MAART 2015	2
Dossiernr.	
Archief	

College van burgemeester en wethouders,
Postbus 30026
9700 RM Groningen

Betreft: **bezwaarschrift tegen gedoogbeschikking LIG-201404724/100**

Groningen, 25 februari 2015,

Geacht college,

Het Woonschepencomité Groningen (WCG) wenst bezwaar aan te tekenen tegen de gedoogbeschikking (kenmerk LIG-201404724/100) die door de gemeente Groningen op 16 januari 2015 is verstrekt aan mevrouw Vreeburg voor het aanbrengen van een horecaterras op een woonboot.

Motivering bezwaar.

Het WCG tekent bezwaar aan wegens het onjuist toepassen en selectief afwijken van bestaande regelgeving door de gemeente Groningen. Uitgangspunt van het WCG hierbij is dat bestaande regelgeving voor alle woonbootbewoners zou moeten gelden.

Het inrichten van een woonboot als horecaterras verandert de functie van de ligplaats. Het WCG vindt dat daarmee een ligplaats voor een woonboot verdwijnt, hetgeen strijdig is met zowel het Bestemmingsplan Openbaar Vaarwater (BOV) als de Verordening Openbaar Vaarwater (VOV). Het WCG acht het hoogst onwaarschijnlijk dat de horecafunctie, gezien de investering, tijdelijk zal zijn.

Procedurele bezwaren en strijdigheden.

In de VOV is niet vastgelegd dat met een gedoogbeschikking kan worden afgeweken van de regelgeving die in de verordening is vastgelegd. Evenmin verwijst het college naar een artikel op grond waarvan het deze gedoogbeschikking heeft verleend. Het WCG constateert dat het college geen zwaarwegende motieven heeft waardoor van de bestaande regelgeving kan worden afgeweken.

Het verlenen van de gedoogbeschikking is strijdig met de eerder verstrekte omgevingsvergunning voor het genoemde horecaterras (7 juli 2014, kenmerk OVA-201470456/100). Als voorwaarde voor de omgevingsvergunning geldt dat de authenticiteit van het schip door het terras niet mag worden aangetast. In deze gedoogbeschikking wordt gesteld dat dit wel het geval is. Verder wordt er in de omgevingsvergunning nadrukkelijk op gewezen dat het terras pas in gebruik kan worden genomen als de wijzigingsvergunning voor de ligplaats is verleend. Naar nu blijkt kan deze gewijzigde ligplaatsvergunning niet verleend worden.

Tot slot

Het WCG maakt zich zorgen over de wijze waarop de gemeente in dit geval met de beslissingstermijn is omgegaan. De maximale termijn waarbinnen een beslissing genomen had moeten worden over de aanvraag van de ligplaatsvergunning bedraagt 16 weken. Deze gedoogbeschikking liet maar liefst ruim 6 maanden op zich wachten. Dit is niet alleen onbehoorlijk maar ook dubieus gezien de beroepsprocedure die loopt tegen de omgevingsvergunning voor het genoemde horecaterras.

Het WCG is graag bereid het bezwaar in een hoorzitting toe te lichten.

Was getekend,

Nico Tiel,

Secretaris Woonschepencomité Groningen

Bijlagen:

- Bestreden gedoogbeschikking (kenmerk LIG-201404724/100)
- Aangehaalde omgevingsvergunning (kenmerk OVA-201470456/100)